

Assegurança d'accidents del camp.—El Sindicat donarà les normes concretes de com han d'ésser fets els contractes amb les mutualitats que per imperi de la Llei s'han de constituir per atendre aquesta assegurança i el Sindicat podrà contractar col·lectivament pels metges que li deleguen. Haig d'esmentar que aquests serveis no poden ésser compresos en la iguala.

Si tots els companys no accepten altres normes que les que el Sindicat dicti, farem triomfar la nostra voluntat.

S'està estudiant la modificació de les tarifes d'accidents del treball, les quals lògicament hauran d'ésser les mateixes que pels accidents agrícoles, la reglamentació dels dispensaris gratuïts i l'ordenació del treball mèdic en els hospitals.

El funcionament dels dispensaris gratuïts planteja moltes qüestions. En primer lloc és un fet que tot Patronat o Junta Benèfica creuen poder comptar sempre per les seves obres amb els serveis mèdics gratuïts, com a única i irritant excepció. En aquest aspecte es pot ben dir que els metges són uns veritables acaparadors de la caritat ciutadana que s'acostuma a fer a les seves costes. I, amb tot, la beneficència hauria d'ésser sempre una funció col·lectiva i el metge contribuir-hi solament com a simple ciutadà i cobrar els seus serveis com qualsevol altre. A més a més, ni aquests dispensaris acullen solament els veritables pobres ni pel general queda molt ben conceptuat el comportament professional en els mateixos. En quant al treball mèdic en els Hospitals ha d'ésser sempre remunerat; al metge solament se li pot exigir l'aportació dels seus coneixements científics resultat dels seus estudis, però no el simple compliment d'un sacerdoci mal entès, amb renunciament d'un legítim guany.

Si els metges segueixen amb interès l'obra sindical i hi aporten el seu concurs, podrem fer una obra de millorament professional que ens enorgulleixi a tots.

* * *

El Sindicat, per la seva història i la seva solvència, ha merescut la plena confiança de la Generalitat en encomanar-li la redacció de la Ponència de Sanitat Interior de Catalunya. Això que tant ens honora és el reconeixement oficial de la vàlua del nostre Sindicat i ens ha permès de fer obra útil per la nostra terra. En aquesta ponència de Sanitat, el Consell s'ha reservat la ponència

especial d'organització professional. S'ha procurat donar independència als metges Titulars.

Això permetrà al Sindicat d'implantar amb més autoritat les seves normes i la força que la nova organització tingui a Catalunya irradiarà a Balears.

Nosaltres voldríem ésser tots junts també en això. Les nostres alegries no són completes sense els de Balears, ja que la nostra comunitat d'ànima, de parla i d'interessos no pot ésser més íntima.

Els metges de Balears poden gestionar i Catalunya els ajudarà, que els sigui reconeguda una autonomia en la qüestió sanitària.

* * *

Cal mantenir una estreta unió de tots els metges de Catalunya i Balears. Tots s'han de sentir com part integrant de la gran família mèdica aixoplugada al Casal.

El Casal és el símbol extern que tradueix magníficament davant tothom la nostra potencialitat col·lectiva; és la penyora de la nostra unió perenne; és la llar acollidora de totes les manifestacions mèdiques de la nostra terra; és, finalment, el coronament de tota l'obra sindical. L'obra del Casal permetrà de donar un gran impuls a totes les Institucions i Serveis del Sindicat, especialment la Cooperativa de Consum i la Caixa de Previsió i Crèdit.

Tindrem cura especial en instal·lar la residència d'estudiants que esperem serà honorada amb els fills dels metges de Balears; ells seran un dels motius d'alegria d'aquella casa. Quan en el Casal convisquin els nostres fills amb els vostres, els llaços de germanor s'estrenyaran encara més; tots els metges catalans tenim amics a Balears, que han estudiat amb nosaltres, amiat que no s'oblida en allunyar-nos, puix constitueix un vincle ferm, però amb els nostres fills la unió germanívola serà encara més estreta; els vostres fills, en conviure amb els nostres en la mateixa casa, conservaran tot l'escalf de la llar domèstica, puix que tindrem a gran honor l'establir amb ells una veritable tutela paternal.

L'obra del Sindicat no serà completa mentre no portem a la realització un projecte que venim acarant fa temps. Em refereixo a la edificació de Casals del Metge a Palma i a les capitals de Catalunya. On aquesta necessitat és més sentida és a Balears, per la distància i dificultats relatives